

Dániel könyve – Tizenötödik rész

Dániel második fejezete – Összefoglalás és befejezés, második rész

Jeff Pippenger

2023-12-10

2023 júliusának végén a pusztában kiáltó hang elkezdett kiáltani a halott, száraz csontokhoz, amint azt az jelképezi, hogy Dániel elment Ariókhöz, és tudatta vele, hogy megértette a „titkot”. Dániel Hananjával, Misáéllal és Azarjával való kapcsolatában az Illés-küldöttet jelképezi, és az Illés-üzenet azonosítja, hogy akár megértik vagy elfogadják Isten népe közül ezt, akár nem, máris átok alatt vannak.

És most, ó papok, nektek szól ez a parancsolat. Ha nem hallgattok, és ha nem veszitek szívetekre, hogy dicsőséget adjatok az én nevemnek, azt mondja a Seregek Ura, akkor átkot bocsátok rátok, és megátkozom áldásaitokat; sőt már meg is átkoztam azokat, mert nem veszitek szívetekre. Malakiás 2:1, 2.

Péter szerint az utolsó napok „papjai” Isten szövetséges népe, akik korábban nem voltak Isten szövetséges népe. Ők azok, akik ettek a „rejtett könyvből”, amikor a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének hatalmas angyala leszállt 2001. szeptember 11-én. Malakiás szerint azonban átok alatt vannak.

ha valóban megízleltétek, hogy jóságos az Úr. Őhozzá járulva, mint élő kőhöz, amelyet az emberek ugyan megvetettek, de Isten előtt kiválasztott és drága, ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által. Azért van megírva az Írásban is: Íme, Sionban leteszek egy szegletkövet, kiválasztottat, drágát; és aki hisz őbenne, semmiképpen meg nem szégyenül. Nektek tehát, akik hisztek, drága ő; az engedetleneknek pedig: a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a szeglet fejevé, és megütközés kövévé és botrányozás sziklájává azoknak, akik megütköznek az igében, mivel engedetlenek; erre is rendeltettek. Ti azonban választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek annak dicsőséges cselekedeteit, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket; akik egykor nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok; akik nem nyertetek irgalmat, most pedig irgalmat nyertetek. 1 Péter 2:3–10.

Az utolsó napok „papjai” azok, akik „megízlelték, hogy jó az Úr”. „Egykor” „nem nép voltak, most pedig Isten népe”. Ők azok, akik megtalálták az „élő követ”, amelyet „az emberek ugyan megvetettek, de Istennél választott és drága”. Ez a kő a Leviticus huszonhat „hétserese”, amelyet a millerita mozgalom „építői” 1863-ban „megvetettek”. A millerita „építők” negyvenhat év alatt, 1798-tól 1844-ig templomot építettek, ezt követően azonban úgy döntöttek, hogy elvetik a „tudás növekedését” a „hétseresre” vonatkozóan, amely 1856-ban érkezett meg.

Népem elpusztul, mivel nincs ismerete; mivel te megvetted az ismeretet, én is megvetlek téged, hogy ne légy papom; mivel elfeledkeztél Istened törvényéről, én is elfeledkezem fiaidról. Minél inkább megsokasodtak, annál inkább vétkeztek ellenem; ezért dicsőségüket

gyalázattá változtatom. Hóseás 4:6, 7.

Az utolsó napok „papjai” elfogadták a „hét idő” üzenetét, amikor 2001. szeptember 11-e után visszavezették az adventizmus régi ösvényeire. Megízlelték a rejtett könyv üzenetét, és az „becses” volt. Malakiás mégis azt mondja, hogy az utolsó napok papjai „átkozottak”, és természetesen a „hét idő” átok. A „hét idő” átka alatt vannak, mert megismételték atyáik bűneit. Malakiás azt mondja, hogy a papok megszenstelenítették Isten nevét azáltal, hogy „szennyes áldozatot” mutattak be. Ez az áldozat 2020. július 18-ának előrejelzése volt.

Mert napkelettől fogva napnyugtáig nagy lesz az én nevem a pogányok között; és minden helyen jó illattal áldoznak az én nevemnek, és tiszta ételáldozattal; mert nagy lesz az én nevem a népek között, azt mondja a Seregek Ura. Ti pedig meggyalázzátok azt, amikor ezt mondjátok: Az Úr asztala meg van fertőztetve; és annak gyümölcse, azaz eledele megvetendő. Ezt is mondjátok: Íme, micsoda fáradság! — és lenézően fűjtatok miatta, azt mondja a Seregek Ura; és rablottat, sántát és beteget hoztatok, így hoztatok áldozatot: vajon kedvesen vegyem-e ezt a ti kezetekből? azt mondja az Úr. Átkozott pedig a csaló, akinek nyájában hím van, és fogadást tesz, mégis romlottat áldoz az Úrnak; mert én nagy Király vagyok, azt mondja a Seregek Ura, és az én nevem rettenetes a népek között. Most pedig, ti papok, nektek szól ez a parancsolat. Ha nem hallgattok, és nem veszitek szívetekre, hogy dicsőséget adjatok az én nevemnek, azt mondja a Seregek Ura, átkot bocsátok rátok, és megátkozom áldásaitokat; sőt már meg is átkoztam azokat, mert nem veszitek szívetekre. Íme, megrontom vetéseket, és ganéjt hintek orcátokra, ünnepeitek ganéját, és azzal együtt visznek el benneteket. És megtudjátok, hogy én küldtem nektek ezt a parancsolatot, hogy megmaradjon szövetségem Lévivel, azt mondja a Seregek Ura. Malakiás 1:11–2:4.

A Lévivel kötött szövetség a léviták hűségének jelképe a fenevad képmásának próbájában, Áron aranyborjúval kapcsolatos lázadásában. A Malakiás könyvében szereplő léviták, akiket a szövetség követe megtisztít, azért tisztíttatnak meg, hogy igazságban mutassanak be „áldozatot”. Az áldozat Krisztus nevének üzenete, amely az Ő jelleme.

„Istennel kapcsolatos téves felfogás sötétsége borítja be a világot. Az emberek elveszítik jellemének ismeretét. Félreértették és helytelenül magyarázták azt. Ebben az időben Istentől származó üzenetet kell hirdetni, olyan üzenetet, amely befolyásában megvilágosító, erejében pedig üdvözítő. Jellemét ismertté kell tenni. A világ sötétségébe az Ő dicsőségének világosságát kell árasztani, jóságának, irgalmának és igazságának világosságát.”

„Ez az a munka, amelyet Ézsaiás próféta a következő szavakkal vázolt fel: »Ó, Jeruzsálem, ki örömhírt viszel, emeld fel szódat erővel; emeld fel, ne félj; mondd Júda városainak: Ímé, a ti Istenetek! Ímé, az Úr Isten erős kézzel jön, és karja uralkodik érette; ímé, jutalma vele van, és munkája előtte jár.« Ézsaiás 40:9, 10.

„Azoknak, akik a Völegény eljövetelére várnak, ezt kell mondaniuk a népnek: »Íme, a ti Istenetek.« Az irgalmas világosság utolsó sugarai, az irgalom utolsó üzenete, amelyet a világnak kell átadni, az Ő szeretetteljes jellemének kinyilatkoztatása. Isten gyermekeinek kell megnyilvánítaniuk az Ő dicsőségét. Saját életükben és jellemükben kell feltárniuk, mit tett értük Isten kegyelme.” Krisztus példázata, 415.

Malakiás papjai olyan áldozatot mutattak be, amely megrontotta Isten nevét. Az áldozat egy üzenetet jelképez, és Nashville üzenete 2020. július 18-án megrontott áldozat volt. Megrontotta azt a lázadás, amely semmibe vette azt a prófétai parancsot, hogy „idő többé nem lesz”, amelyet maga Krisztus adott a Jelenések könyve tizedik fejezetében.

És az angyal, akit láttam a tengeren és a földön állni, felemelte kezét az égre, és megesküdött arra, aki örökkön-örökké él, aki teremtette a mennyet és a benne levő dolgokat, a földet és a benne levő dolgokat, a tengert és a benne levő dolgokat, hogy idő többé nem lesz. Jelenések 10:5–6.

A Malakiás harmadik fejezetében a léviták által jelképezett „igazság áldozata” olyan, mint áldozat a régi napokban, és egy üzenetet jelképez. Az „elmúlt évek” annak az üzenetnek a tisztaságát jelképezik, amely a millerita történelemben az első csalódást eredményezte. A megromlott áldozat a 2020. július 18-i megromlott üzenetet jelképezi, mégis párhuzamos esemény marad.

És leül, mint az ezüst olvasztója és megtisztítója; megtisztítja Lévi fiait, és megtisztítja őket, mint az aranyat és az ezüstöt, hogy igazságban vigyenek áldozatot az Úrnak. Akkor kedves lesz az Úr előtt Júda és Jeruzsálem áldozata, mint a régi napokban és mint a hajdani esztendőkből. Malakiás 3:3, 4.

A „Malakiásnál azonosított átok” annak próbáját jelöli, hogy elismerjük-e azt, amit Illés képvisel. Nekünk, akik most ébredünk, meg kell értenünk, hogy a „hétszeres” átok valósága beteljesedett rajtunk abban a lázadásban, amelyet a 2020. július 18-ára vonatkozó bűnös előrejelzés kimondásával tanúsítottunk. Ismét el kell döntenünk azt is, mely prófétai módszertant választjuk táplálékul. E tény két tanúja — és vannak mások is — megtalálható Malakiásnak az eljövendő Illésről szóló bemutatásában, valamint magának Illésnek a történetében is. Illés világosan azonosította, hogy csak egyetlen helyes üzenet és módszertan létezik.

És a gileádi telepések közül való Tisbita Illés ezt mondta Ahábnak: Él az Úr, Izrael Istene, aki előtt állok, hogy ezekben az esztendőkből sem harmat, sem eső nem lesz, hanem csak az én szavam szerint. 1Királyok 17:1.

Malakiás azonosított egy „átkot”, amely alatt Isten papjai állnak abban az időszakban, amikor a végső Illés megjelenik, összefüggésben egy átokkal, amely Isten tizedéhez kapcsolódik. A tized „átka” Malakiásnál Isten népének részéről egy döntést jelképez, mert ahhoz, hogy eltávolítsák a már rajtuk levő átkot, el kell döntenünk, hol van és mi a „tárház”.

Íme, elküldöm az én követemet, és ő elkészíti előttem az utat; és hirtelen eljön az ő templomába az Úr, akit ti kerestek, a szövetség követe, akiben gyönyörködtek; íme, eljön, azt mondja a Seregek Ura. De ki szenvedheti el az ő eljövételének napját? és ki állhat meg, amikor megjelenik? mert olyan ő, mint az ötvös tüze és mint a ruhamosók lúgja. És úgy ül majd, mint az ezüst olvasztója és megtisztítója; és megtisztítja Lévi fiait, és megolvasztja őket, mint az aranyat és az ezüstöt, hogy igazságban vigyenek áldozatot az Úrnak. Akkor kedves lesz az Úr előtt Júda és Jeruzsálem áldozata, mint a régi napokban és a hajdani esztendőkből. És ítéletre közeledem hozzátok, és gyors tanú leszek a varázslók ellen, a házasságtörők ellen, a hamisan esküdők ellen, és azok ellen, akik elnyomják a napszámost bérében, az özvegyet és az árvát, és

kiforgatják jogából a jövevényt, és nem félnek engem, azt mondja a Seregek Ura. Mert én, az Úr, meg nem változom; azért ti, Jákób fiai, nem emésztettetek meg. Atyáitok napjaitól fogva eltértetek rendeléseimtől, és nem tartottátok meg azokat. Térjete meg énhozzám, és én is hozzátok térek, azt mondja a Seregek Ura. Ti pedig ezt mondjátok: Miben térjünk meg? Vajon megcsalhatja-e az ember az Istent? Ti mégis megcsaltatok engem. És azt mondjátok: Miben csaltunk meg téged? A tizedekben és az áldozati ajándékokban. Átokkal vagytok megátkozva, mert engem csaltatok meg, ti, ez az egész nemzet. Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen eledel az én házamban, és ezzel próbáljátok meg engem, azt mondja a Seregek Ura, vajon nem nyitom-e meg nektek az ég csatornáit, és nem árasztok-e rátok áldást bőségesen. És megdorgálom értetek a pusztítót, hogy ne rontsa meg földetek gyümölcsét, és ne tegye meddővé számotokra a szőlőt a mezőn, azt mondja a Seregek Ura. Malakiás 3:1–11.

Az Úr nem változik, és az Ő módszere sem változik. Bármilyen legyen is az az „átok”, vagy bármilyen legyen, amelyet Malakiás a „tized” átkával jelképez, a tizedet a tárházba kell bevinni, abból a célból, hogy „eledel” legyen Isten házában. Ez a tény megköveteli, hogy döntés születik afelől, mi a „tárház”, és mi volt az az eledel, amelyet William Miller képviselt az első angyal mozgalmában, s amely előképe volt annak az eledelnek, amelyet a harmadik angyal mozgalmában kellett elfogyasztani? Ennek az eledelnek egyik jelképe az „eső” és a „harmat”.

Figyeljete, egek, hadd szóljak; és hallgass, föld, számnak beszédeire. Tanításom úgy hulljon, mint az eső, beszédem úgy csepegjen, mint a harmat, mint a gyenge füre hulló permet, és mint a zápor a pázsitra. Mert az Úr nevét hirdetem: magasztaljátok Istenünk nagyságát! Köszikla ő, cselekedete tökéletes; mert minden ő útja igazságos ítélet; hűséges Isten ő, és hamisság nincs benne, igaz és egyenes ő. 5Mózes 32:1–4.

Vajon Illés valóban azt értette azon, amit Akhábnak mondott? Valóban azt értette-e, hogy az utolsó napokban, amikor az Illés-mozgalom és -üzenet tökéletes beteljesedése bekövetkezik, „ezekben az esztendőkből sem harmat, sem eső nem lesz, hanem csak az én szavam szerint”? Vajon az „eső”, amelyről Illés azt mondja, hogy visszatartatik, kivéve az ő szavára, összhangban van-e azzal az „esővel”, amelyet Malakiás áldásként ígér?

Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljátok meg engem, azt mondja a Seregek Ura, ha meg nem nyitom nektek az ég csatornáit, és ha nem árasztok rátok áldást bőségesen, úgyhogy ne legyen elég hely annak befogadására. Malakiás 3:10.

És vajon a „papok” meg nem szentelt „áldozatának” „átka”, valamint a már végbement „tizeddel” való visszaélés is a „hétszeres” „átkát” jelképezi?

2023 júliusának végén elkezdünk olyan cikkeket közzétenni, amelyek lényegében a Habakuk táblái című tanulmány sorozatban található üzenet megismétlései. A jelenlegi bemutatás annyiban különbözik, hogy 2020. július 18. után az Úr a régi tanítások közül némelyeket új megvilágításba kezdett helyezni.

Olyan dolgokat kezdett feltárni, amelyek számomra mélyrehatóknak tűntek, én azonban személy szerint elszakadtam attól a munkától, amelynek elvégzésére korábban megbízatást kaptam, és nem

is voltam hajlandó kapcsolatban maradni vele. 2020. július 19-étől megértettem, hogy az előző napi prófécia téves volt, és hogy ezért a bűnös próféciaért és annak rettenetes következményeiért személy szerint nagyobb felelősség terhel engem, mint bárki másét.

Azután 2023 júliusában ellenállhatatlan meggyőződés fogott el, hogy Isten harmadik angyalának mozgalma vezetőjeként elszenvedett teljes kudarcom ellenére legalább el kell kezdenem leírni mindazt, amit 2020 júliusa óta megértettem. Elhatároztam, hogy írásba foglalom mindazt, ami 2020. július 18. bűne óta feltárult előttem, majd nyilvános feljegyzésként közzéteszem, mielőtt nyugalomra helyeznek.

A július óta eltelt három hónapban a világon több mint hetven ország követi immár ezeket a cikkeket. Igen, kétségtelen, hogy némelyek szentségtelen célból és szándékkal követik őket, de nem mindenki. Annak küszöbén állunk, hogy üzembe helyezzünk egy programot, amely ezeket a cikkeket a földkerekség valamennyi fő nyelvére átülteti, mivel jelenleg e több mint hetven ország kénytelen ezeket az igazságokat kizárólag angol nyelven mérlegelni.

Már most is azon munkálkodunk, hogy segítséget nyújtsunk világszerte egyeseknek, akik nem rendelkeznek azokkal a lehetőségekkel és eszközökkel, hogy sokat tehessenek e igazságokkal, és azon tűnődöm, vajon Malakiás „tárháza”, amelynek meghatározott rendeltetése, hogy „eledelt” biztosítson Isten házában, nem arra a munkára utal-e, amely e cikkek által 2023 júliusa óta az igazság terjesztése érdekében folyamatban van?

Dániel könyve harmadik fejezetének vizsgálatát a következő cikkben kezdjük meg.

„E föld történelmének egy különleges korszakában élünk. Rövid idő alatt nagy munkát kell elvégezni, és minden kereszténynek részt kell vállalnia e mű fenntartásában. Isten olyan férfiakat hív, akik odaszentelik magukat a lélekmentés munkájára. Amikor kezdjük felfogni, milyen áldozatot hozott Krisztus egy pusztuló világ megmentéséért, erőteljes tusakodás lesz látható a lelkek megmentéséért. Ó, bárcsak minden gyülekezetünk meglátná és felismerné Krisztus végtelen áldozatát!”

„Az éjszakai látomásokban egy nagy reformmozgalom képei vonultak el előttem Isten népe között. Sokan dicsőítették Istent. A betegek meggyógyultak, és más csodák is történtek. A közbenjárás lelke volt látható, miként az a nagy pünkösdi napja előtt is megnyilvánult. Százak és ezrek voltak láthatók, amint családokat látogattak, és feltárták előttük Isten ígését. A szíveket a Szentlélek ereje meggyőzte, és az őszinte megtérés lelke nyilvánult meg. Mindenfelé ajtók nyíltak meg az igazság hirdetése előtt. Úgy tűnt, a világot beragyogta a mennyei befolyás. Nagy áldásokban részesültek Isten igaz és alázatos népe. Hálaadás és dicséret hangjait hallottam, és úgy tűnt, olyan reformáció bontakozott ki, amelyet 1844-ben láttunk.”

„Mindazonáltal egyesek nem voltak hajlandók megtérni. Nem akartak Isten útján járni, és amikor azért, hogy Isten műve előmozdíttassék, önkéntes adományokra szólítottak fel, némelyek önző módon ragaszkodtak földi javaikhoz. Ezek a kapzsi emberek elkülönültek a hívők közösségétől.

„Isten ítéletei a földön vannak, és a Szentlélek befolyása alatt nekünk kell átadnunk a figyelmeztetés üzenetét, amelyet ránk bízott. Ezt az üzenetet gyorsan kell hirdetnünk, sort sorra, szabályt szabályra. Az emberek hamarosan nagy döntésekre kényszerülnek, és a mi kötelességünk gondoskodni arról, hogy alkalmat kapjanak az igazság megértésére, hogy értelmesen foglalhassanak állást a helyes oldalon. Az Úr arra szólítja fel népét, hogy munkálkodjék — komolyan és bölcsen munkálkodjék —, amíg a kegyelmi idő tart.”
Testimonies, 9. kötet, 126.